

1368/07/26

بیانات در دیدار مسئولان نظام به مناسبت میلاد پیامبر (ص)

بسم الله الرحمن الرحيم

این میلاد مسعود را که هم انتسابی به نبی مکرم اسلام، حضرت محمد بن عبدالله (صلی الله علیه و آله و سلم) و هم نسبتی به امام صادق (علیه الصلاة والسلام) دارد، به همه‌ی شما آقایان و ملت ایران تبریک عرض میکنم.

مهم این است که ما به عنوان ادامه‌دهندگان راه آن بزرگواران - که لااقل ادعای ما این است و مردم دنیا ما را به این ادعا شناخته‌اند - سعی کنیم ابعاد گوناگون آن شخصیت‌های عظیم و الهی را در وجود شخص خودمان - ولو به نحو ضعیف - به وجود آوریم و احیا کنیم. کافی نیست که مجاهدان فی سبیل الله و مبارزان راه حاکمیت اسلام، صرفاً در فکر ساختن جامعه و نظام اسلامی باشند - اگر چه این یک وظیفه‌ی اعلی و یک واجب بزرگ و شاید اصلیتین واجبات یک مؤمن و مسلم است - اما در کنار مجاهدتی که برای ایجاد نظام اسلامی و تکمیل و پیروزی آن میکنیم، مجاهدت دیگر و شاید سخت‌تری لازم است تا در وجود و دل و جان خود هم تحول و انقلابی به وجود آوریم.

اگر درباره‌ی شخصیت اولیای دین - چه نبی مکرم و چه ائمه‌ی معصومین و چه فاطمه‌ی زهرا و زینب کبری (سلام الله علیهم اجمعین) - حرف میزنیم، غالباً ناظر به همین قسمت دوم است. حقیقتاً امروز جمهوری اسلامی احتیاج دارد که در درجه‌ی اول ما مسئولان و سپس آحاد مردم، به صورت دقیق و منظم و مرتب سعی کنیم در وجود و دل خود، تحولی در جهت هدفهای اخلاقی اسلام به وجود آوریم. البته، این درست است که اگر تحول در دلها و جانها پدید نیامد، انقلاب پیروز هم نمیشد. نفس پیروزی انقلاب، به معنی آن است که در مجموع، دگرگونی و تحولی در دلها انجام گرفت. بدون این دگرگونی، انقلاب پیروز نمیشد؛ اما برای تداوم انقلاب و پیروزیها و استقامت این خط و عدم انحراف - که این از همه مهمتر است - همه‌ی ما احتیاج داریم که در وجود و اخلاق و روحیات خود، تغییرات بدهیم.

مکرراً در طول این چند سال فکر میکردم و به ذهنم میرسید که بخش مهمی از پیروزیهای ما، ناشی از روحیات شخص امام (ره) است. یعنی آن بزرگوار، علاوه بر این که حقاً و انصافاً یک ذات ممتاز و تربیت شده و ریاضت کشیده و روی خود کار کرده بود - همه‌ی کسانی که از قدیم ایشان را میشناختند، این نکته را تصدیق میکنند - اما احساس میکردیم که در همین دوران انقلاب هم، ایشان در درون خود متوقف نبودند و مثل اولیای خدا و وجود مقدس پیامبر و ائمه - که دائماً در حال پیشرفت و تحول و تکامل بودند - سیر پیشرفت و تکامل را طی میکردند.

لحظه‌ی بعثت رسول اکرم (ص)، مثل لحظه‌ی رحلتشان نبود. در این بیست و سه سال، ایشان خیلی پیشرفت‌ها و ترقیات داشتند که برای ما افراد عادی، دهشت‌انگیز است. مؤمن این‌گونه است و لحظه به لحظه در حال پیشرفت میباشد. امام (ره) نیز عیناً همین‌طور بودند و ما آن را - مخصوصاً در مواقع خاص - احساس میکردیم. مثلاً در ماه رمضان، ایشان معمولاً هیچ ملاقاتی نداشتند و بیشتر به خودشان می‌پرداختند. بعد از ماه رمضان که انسان با ایشان ملاقات میکرد، محسوس بود که نورانیتر و معنویت‌ر شده‌اند. یقیناً بسیاری از موفقیت‌های انقلاب و این ملت، ناشی از همان کانون جوشان منور بود.

البته، بخش عظیم دیگری هم به همین اخلاصها و صفاها و فداکاریها و نورانیتهایی که در آحاد مردم ماست، مربوط میشود؛ بخصوص این جوانها و جبهه‌بروها؛ کسانی که برای خدا از عیش و لذت زندگی در دوران جوانی صرف‌نظر میکردند و به سمت جبهه‌ها میرفتند. الان هم هستند و الان هم همان فداکاریها را در صحنه‌های مختلف میکنند. مهمترینش جنگ بود، ولی فقط جنگ نبود. ما به این روحیات و فداکاریها احتیاج داریم. هر کدام ما باید تلاش کنیم در درون خود، صفا و نورانیتهایی به وجود آوریم. این، درس ولادت پیامبر (ص) است و بدون آن، این بار سنگین قابل حمل نیست.

بار سنگین انقلاب اسلامی، با هیچ بار و تکلیفی قابل مقایسه نیست. حقیقتاً انقلاب را سالم نگه‌داشتن و سالم جلو بردن، کار سنگینی است و این ملت بحمد الله در این سالهای دشوار و در آزمایشهای گوناگون، این بار را خوب تحمل کرده و پیش‌برده است. انقلاب و حکومت ما، مثل انقلابها و حکومت‌های دیگر نیست. خدای متعال به رسول اکرم (ص) خطاب فرمود: «يا ايها المرزءل. قم اللیل الا قلیلا. نصفه او انقص منه قلیلا. اوزد علیه ورتل القران ترتیلا. انا سنلقى علیک قولاً ثقیلاً» (1). این سخن و بار سنگین، حتی بر دوش پیامبر آن‌چنان سنگین است که او را محتاج به تربیت معنوی و نفسانی و تزکیه‌ی روحی و تمرین مداوم میکند و ما افراد ضعیف در مقابل آن چشمه‌های جوشان قدرت و نیروی الهی، جای خود داریم. راز این که تاکنون انقلاب پیش‌رفته، نیز همین است.

سیاستها و قدرتهای جهانی اشتباه کردند که خیال نمودند با جمهوری اسلامی هم مثل بقیه‌ی کشورها و دولتهایی که در همین حدود، قدرت مادی و سعه‌ی ظاهری دارند، میشود برخورد کرد و با تهدید و تطمیع و فشار، میتوانند کشور ما را از میدان خارج کنند. نه، اشتباه بزرگشان همین بود که این معنویت و روح توجه به خدا و معنا را در مردم و انقلاب ما درک نکرده بودند.

اگر این روح تقوا و توجه به خدا باشد، بگومگوها هم نخواهد بود. به نظر من، این اختلاف‌های کوچک و کم عمق - و البته غیرمهم - کم اهمیت‌تر از آن است که بدان خیلی توجه بشود. هرچه یکپارچگی و وحدت از همه جهات بیشتر باشد، زیباتر و باشکوه‌تر خواهد بود و برای دشمن شکننده‌تر و برای دوست امیدوارکننده‌تر است.

امیدوارم که خدای متعال، به برکت این روز مقدس و این دو مولود مبارک، به همه‌ی ملت عزیز و آحاد مردم فداکار ما، توفیق و فضل و رحمت خود را نازل کند و به مسئولان هم توانایی روحی و قوت اراده و عزم و همچنین توانایی در عمل را ببخشد تا بتوانند آن چنان که برای این ملت شایسته است، تلاش کنند.

خدا را شکر میکنیم که امروز، مدیران کشور و دستگاه‌های مسؤول در مقابل مردم و خدا، با صدق و صفا مشغول تلاشند. بحمدالله همیشه همین‌طور بوده است و همه در جمهوری اسلامی، همین‌طور با صدق و صفا کار کرده‌اند. بحمدالله وضع خوب و منسجمی است و ملت با روحیه‌های خوب در صحنه و آماده‌اند. ما هم بایستی از خدای متعال قوت و مدد بخواهیم و تلاشمان را بکنیم و این بار سنگین را به سر منزل مقصود برسانیم.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

(1) مزمل: 1 تا 5

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آیت‌الله العظمی سیدعلی خامنه‌ای (مدظله‌العالی) - مؤسسه پژوهشی فرهنگی انقلاب اسلامی